

FRYMARCYĆ SIĘ (8) *vb impf i pf*

pf (4) *ZawJeft* 26 (2 *sg con*), *ActReg* 80 [2 r.] (*inf*, 3 *sg con*), *CiekPotr* 6 (*inf*); pozostałe *impf*.
sie (4), *się* (4).

a *jasne*.

inf frymarczyć się (2). ◊ *praes* 3 *sg* frymarczy się (1). ◊ 3 *pl* frymarczą się (3). ◊ *con* 2 *sg m* frymarczyłby się (1). ◊ 3 *sg m* by się frymarczył (1).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVI* (jeden z tych samych przykładów) i *XVIII w.*

1. *Zamieni(a)ć się, wymieni(a)ć się* (6) : By iáko się frymarczyć: poiąłbym ia twoię [żonę], Tybyś też poiął moię. *CiekPotr* 6.

frymarczyć się na co (3): Co kiedyby ty przéyrzał okiem twoim/ Frymarczyłby fye dziś ná fwóy łtan zmoim. *ZawJeft* 26. *Cf frymarczyć się czym na co*.

frymarczyć się czym na co (2): młodzi żywności doftátek im [starym bocianom] dáią. Ze sie więc práwie z nowu zá tą ich pilnością/ Frymarczą ná młody wiek łwą zeszłą łtárością. *HistLan* B2v; *ActReg* 80.

frymarczyć się z kim (2): aby go puł roku podzierzawszy frymarczył sie zemną Grudziądz mi pusił, a Generalstwo wziął *ActReg* 80, 80.

frymarczyć się z kim, z czym [= *kim, czym*] (2): łą y ci ktorzy się frymarczą z żonami/ y *pacta* między łobą czynią/ poki ieden drugiego żonę ma trzymać v siebie *GórnRozm* D; *ZawJeft* 26.

2. *Zmieniać, odmieniać* [z *kim = kogo*] (2) : tem nye wftawicznem diłcipułom musi tho być/ iż gdy sie częłto z náuczycyelámi frymarczą/ nie poyąc ani sie náuczyć nye mogą. Obáczyć tedy ma tho ocyec á łyná przy yednym náuczycyelu pomyłzkác nyechay dopusći á rołkaże. *GliczKsiqż* L2v.

Szereg: »przechodzić się a frymarczyć« (1): młodziyenec ktory sie częłto z náuczycyelámi przechodzi á frymarczy/ trudno áby sie ná náukę dobrze zápomoc mógł/ ifcye sie yey nie obyie áni oną nálycon być może. *GliczKsiqż* N3.